

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3217/2024. (VI. 13.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.VI.39.088/2024/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a és a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. § (1) bekezdése alapján a Kúria Kvk.VI.39.088/2024/4. számú végzése ellen alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő.
- [2] 1.1. Az I. rendű kérelmező 2024. május 13-án Ve. 208. §-a alapján választási kifogást terjesztett elő a Nemzeti Választási Bizottságnál (a továbbiakban: NVB) a hirlista.hu portál fejlécén 2024. május 10-én közzétett „JÚNIUS 9. NEKÜNK BÉKE KELL! CSAK A FIDESZ! V ORBÁN VIKTOR” feliratú hirdetemény (a továbbiakban: hirdetemény) miatt, melyre rákattintva a Kormány Miniszterelnöki Kabinetirodája által üzemeltetett oldal érhető el. Előadta, hogy a Kormány reklámozott weboldalának szövege a hazai baloldalt „háborúpártinak”, „Brüsszelből és Amerikából pénzeltnek” minősíti, és a becsmérést azzal a megjegyzéssel fokozza, hogy „aki fizet, az rendeli a zenét”. A weboldalon közzétett „Az EP-választás döntő kérdése az lesz, ki békepárti és ki háborúpárti” című, 2024. március 22-én kelt szöveg valójában Orbán Viktor miniszterelnök egy rádióinterjúját ismerteti, mely rádióbeszéd a weboldalon meg is hallgatható.
- [3] Az I. rendű kérelmező a kifogásolt hirdeteménnyel összefüggésben alapjoga megsértésére hivatkozott, utalva az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésére, továbbá a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában rögzített esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között, továbbá az e) pontjában szabályozott jóhiszemű és rendeltetészerű joggyakorlás alapvető sérelemre. Kérte annak megvizsgálását, hogy a hirdetemény sérti-e az állam politikai semlegességi követelményét, ennek megállapítása esetén a FIDESZ-Magyar Polgári Szövetség párt (a továbbiakban: FIDESZ) eltiltását a további jogsértéstől, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: EJEE) 13. cikke szerinti hatékony jogorvoslathoz való jogra hivatkozással a Ve. 345. § (3) bekezdés a) pontja alapján a hirdetemény közzétételében együttműködő Miniszterelnöki Kabinetiroda további jogsértéstől eltiltását.
- [4] Az NVB a kifogást a Ve. 220. §-a alapján elutasította.
- [5] Indokolásában a miniszterelnöki interjú tartalmi vizsgálata, az állam politikai semlegességének követelménye kapcsán utalt a Kúria Kvk.III.38.043/2019/2. számú végzésében a Ve. 142. §-ával összefüggésben kifejtett jogi értelmezésre, a végzésben áttekintett alkotmánybírói gyakorlatra, a 3130/2018 (IV. 19.) AB határozatra. Megállapította, hogy a miniszterelnökkel folytatott interjú közéleti és aktuálpolitikai helyzetről szólt, annak megjelenésekor (2024. március 22.) a Ve. 139. §-a alapján még nem volt kampányidőszak, így az nem értelmezhető a kormánypártok népszerűsítését célzó kampányeszközként. Az ügyben nem a miniszterelnök, vagy az általa képviselt Kormány osztotta meg a FIDESZ, mint jelölő szervezet kampányüzenetét, hanem a FIDESZ osztott meg egy, a miniszterelnökkel kampányidőszakon kívül készült interjúbeszélgetést, mely jelenleg is elérhető a miniszterelnok.hu weboldalon. A Kúria Kvk.IV.37.421/2018/8. számú végzésére hivatkozva megállapította; nincs jogszabályi akadálya annak, hogy valamely jelölő szervezet úgy folytassa kampánytevékenységét, hogy abban a kormányzattal való egyetértését érvényre juttassa.
- [6] A Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjával összefüggésben idézte a Kúria Kvk.IV.37.360/2014/2. számú eseti döntésében foglaltakat. A Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontja alapján a Kúria Kvk.I.37.572/2019/2. számú döntésének [24] bekezdésére hivatkozott. A jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség, valamint a jóhiszemű és rendeltetészerű joggyakorlás alapvető sérelmeit nem állapította meg.
- [7] A kifogást előterjesztő I. rendű kérelmező a II. rendű és a III. rendű kérelmezőkkel együtt előterjesztett felülvizsgálati kérelmében az NVB 2024. május 15. napján kelt 343/2024. határozatának a Ve. 231. § (5) bekezdés

b) pontja szerinti megváltoztatását kérte, annak megállapítását, hogy törvénytörő az NVB döntése a kifogás elutasításáról. Az NVB a Kúria álláspontjuk szerint jogsértő Kvk.III.38.043/2019/2. számú végzésére hivatkozva utasította el az állam politikai semlegességi követelményét tartalmazó választási alapelv érvényesíthetőségét a magyar jogrendszerben. Ez az alapelv az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) precedens erejű esetjoga szerint a szabad választáshoz való jog egyik legfőbb kritériumát, az Alaptörvény B) cikkének figyelmen kívül hagyását jelenti, ütközik az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésével. Annak kimondását is kérték, hogy a megváltozott társadalmi körülményekre tekintettel a Kúria Kvk.III.37.421/2018/8. számú végzése a továbbiakban nem alkalmazható.

- [8] A Kúria a kérelmezők felülvizsgálati kérelmét érdemi vizsgálat nélkül elutasította.
- [9] A bírósági felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálására abban az esetben kerülhet sor, ha kimutatható a kérelmezőnek a Ve. 222. § (1) bekezdése szerinti érintettsége.
- [10] Az elbírálás során irányadó szempontok tekintetében az Alkotmánybíróság a 3081/2014. (IV. 1.) AB végzés [15], 3082/2014. (IV. 1.) AB végzés [16] és 3097/2014. (IV. 11.) AB végzés [14] bekezdéseiben hangsúlyozta: „a Ve. a jogorvoslat szabályai között az adott ügyben való érintettség fogalmát nem határozza meg, az érintettség fogalmának használatával az eljárásban részes felekhez képest más résztvevői körre utal, amit azonban mindig az adott ügyben, esetről esetre a jogorvoslati kérelmet elbíráló szerv, jelen esetben a Kúria dönt el”.
- [11] A Kúria kiforrott és töretlen joggyakorlata szerint az érintettség kérdését mindig a konkrét tényállás függvényében, az egyedi körülményeket figyelembe véve kell vizsgálni. Az érintettség akkor áll fenn, ha választási ügy, illetve a választási bizottság határozata nyilvánvalóan befolyással van a kérelmező saját jogi helyzetére, közvetlen hatással bír jogaira, kötelezettségeire, azaz az érintettség kimutatható, közvetlen és nyilvánvaló. Az érintettség fennállását a kérelmezőnek a jogorvoslat benyújtásával egyidejűleg kell igazolnia.
- [12] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a Ve. 208. §-ában szabályozott, a kifogás benyújtására jogosult személyek köréhez képest a Ve. 222. § (1) bekezdése szűkebben határozza meg a bírósági felülvizsgálat előterjesztésére jogosultak körét. Míg a Ve. 208. §-a szerinti kifogást a választásra irányadó jogszabály, illetve a választás és a választási eljárás alapelveinek megsértésére (a továbbiakban együtt: jogszabálysértés) hivatkozással a központi névjegyzékben szereplő választópolgár, jelölt, jelölő szervezet, továbbá az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet nyújthat be, addig a Ve. 222. § (1) bekezdése alapján már csak az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet élhet jogorvoslattal. A választópolgári minőség önmagában az érintettség megállapításához nem elegendő. Amint azt a Kúria a Kvk. III.39.360/2022/5. számú végzése [25] bekezdésében is hangsúlyozta, „az eltérő személyi körből következik, hogy önmagában a kifogás benyújtása és annak NVB általi elbírálása még nem ad alapot automatikusan a bírósági felülvizsgálat iránti kérelem előterjesztésére, mert ahhoz a törvény az ügyben való érintettséget, mint többletfeltételt támasztja”. Így az a körülmény, hogy az I. rendű kérelmező terjesztette elő az NVB által elbírált kifogást, még nem jelent feltétlenül érintettséget is.
- [13] A Ve. szabályozásából, annak alkotmánybírósági és kúriai értelmezéséből következik, hogy választási eljárásban, érintettség hiányában a bírósági felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani. Az érintettségét a kérelmezőnek kell igazolnia, e tekintetben sem hiánypótlásnak, sem hivatalból bizonyításnak nincs helye.
- [14] Az I. rendű kérelmező érintettsége igazolásaként 2010. évre visszanyúló közéleti aktivitására, a közterületen megjelenő politikai hirdetményekkel szembeni politikai akcióira, a vele szemben indított szabálysértési, büntetőeljárásokra hivatkozott.
- [15] Rögzíti a Kúria, hogy a kiemelt döntésekben megjelenő egységes gyakorlat szerint az érintettség akkor állapítható meg, ha a kérelmező saját jogaira, kötelezettségeire az állított jogsérelem közvetlenül kihat. A választási alapelvek rendelkezéseinek, az alkotmányos követelményeknek a tiszteletben tartása iránti igény önmagában nem alapozza meg a természetes személy I. rendű kérelmező érintettségét. Az általa tett általános előadások a jelen üggyel közvetlen kapcsolatot nem mutatnak, azok nem minősülnek a kérelmező jogaira vagy kötelezettségeire közvetlenül kiható tényeknek.
- [16] A II. rendű kérelmező parlamenti képviselői minősége, az általa hivatkozott, az elfogulatlan közmédiáért 2018-2023. években folytatott tevékenysége, a választások szabadságával kapcsolatos fellépése a Ve. 222. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelő, az adott ügyre vonatkozó közvetlen érintettségét úgyszintén nem alapozzák meg. Az érintettséget esetről esetre kell megítélni, így a pontosan egyébként sem megjelölt más ügyben fennálló érintettségnek nincs kihatása a jelen ügyre. Az előadottak konkrét összefüggésben nem állnak az alapul szolgáló üggyel, azok a II. rendű kérelmező helyzetét, jogát, kötelezettségét közvetlenül nem befolyásolják.
- [17] A III. rendű kérelmező által felhozott általános hivatkozások ugyancsak nem alapozzák meg az érintettségét, azok nem hozhatók nyilvánvaló összefüggésbe az NVB határozatával. Konkrétum nélkül utalt más ügyben

fennált érintettségére is. Mivel közelebbről nem jelölte meg a döntést, érvelését nem lehetett figyelembe venni. Azt a hivatkozását pedig, miszerint a 2024. júniusi EP-választáson saját pártlistán jelöltek állító jelölő szervezet; továbbá, hogy a jogellenes kampánytevékenység hátrányosan befolyásolja a párt választási eredményét, azért nem lehetett értékelni, mert állításai igazolás nélkül maradtak.

- [18] A 2024. évi választáson közös eljárásban, egyidőben az Európai Parlament tagjai, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint a nemzetiségi önkormányzati képviselők választása zajlik.
- [19] Az Európai Parlament tagjainak választásáról szóló 2003. évi CXIII. törvény szerint az Európai Parlament tagjainak választásán, egyezően az önkormányzati képviselők választásával, választópolgári ajánlást a Nemzeti Választási Irodától igényelt ajánlóíven lehet gyűjteni. Ajánlóív igénylésére a választás kitűzését követően az NVB által jogerősen nyilvántartásba vett párt (jelölő szervezet) jogosult. A listaállítás feltétele 20 000 választópolgár aláírásával hitelesített érvényes ajánlás.
- [20] A III. rendű kérelmező azon túl, hogy hivatkozott az EP-választáson pártlista állítására; nem igazolta, hogy az NVB jelölő szervezetként határozatával nyilvántartásba vette. Ennek hiányában nem ellenőrizhető, hogy a III. rendű kérelmező a 2024. júniusi EP-választáson önálló vagy közös listát állított-e, ezáltal ténylegesen hatással lehet-e az általa sérelmezett kampánytevékenység a választási eredményére.
- [21] Amint azt a Kúria Kvk.IV.37.325/2014/3. számú végzésében is hangsúlyozta, a Kúria mint jogorvoslati fórum, eljárása a választási határozat jogszerűségi felülvizsgálatára irányul. Bizonyítás felvételét az eljárás sommás jellege csak szűk körben és korlátozott eszközökkel teszi lehetővé, a Kúria a sérelmezett határozatot, valamint az azt megelőző eljárás jogszerűségét – a bírósági felülvizsgálati kérelem megalapozottságát – azon bizonyítékok alapján bírálja el, amelyet a kérelmező elé tár.
- [22] A Kúria ismertetett, töretlen, jelen eljárásra is irányadó gyakorlata egyértelműen kizárja a hiánypótlás lehetőségét; a Kúria a Kvk.III.39.360/2022/5. számú végzés [29] bekezdésében pedig megállapította, hogy választási ügyben az érintettség vizsgálata során nincs helye hivatalból bizonyításnak.
- [23] Mindezek alapján a III. rendű kérelmező által előadottak igazolás nélküli kérelmezői előadások maradtak, nem támasztották alá a konkrét ügyben fennálló közvetlen érintettséget.
- [24] A Kúria megítélése szerint a közvetlen jogsértésben megnyilvánuló érintettség alátámasztása körében a kérelmezők az őket terhelő bizonyítási kötelezettségüknek nem tettek eleget. Igazolt érintettség hiányában a Kúria a bírósági felülvizsgálati kérelmet a Ve. 222. § (1) bekezdése és a 231. § (1) bekezdés a) pontja alapján érdemi vizsgálat nélkül elutasította.
- [25] 1.2. Az indítványozók ezt követően alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria Kvk.VI.39.088/2024/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték, mert az véleményük szerint sérti az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdését.
- [26] A kérelmezők szerint a Kúria jogsértést követett el, amikor nem ismerte el az érintettségüket és erre hivatkozással a felülvizsgálati kérelmüket érdemi vizsgálat nélkül elutasította.
- [27] A kérelmezők kifejtették, hogy a felülvizsgálati kérelmükben az érintettségüket ugyanazokkal az indokkal indokolták meg, mint korábbi ügyekben, amit a Kúria akkor elfogadott. A III. rendű kérelmező a jelen ügyben még egy újabb érvet is előadott, arra is hivatkozott, hogy a jelölt-, illetve listaállítás már meg is történt. A Nemzeti Választási Iroda honlapja szerint már 2024. május 6-án nyilvántartásba vették a III. rendű kérelmező listáját és azóta a média több száz közleményben tájékoztatta erről a közvéleményt. A III. rendű kérelmező nyilvántartásba vétele tehát köztudomású tény. A Ve. 228. § (2) bekezdése szerint a választási ügyekben a bírósági eljárás során a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) szabályait kell alkalmazni. A Kp. 78. § (1) bekezdése szerint a bizonyításra a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) szabályait kell alkalmazni. A Pp. 266. § (2) bekezdése szerint a bíróságnak a köztudomású tényeket akkor is figyelembe kell venni, ha azokra a fél nem hivatkozik. A Kúria ennek ellenére a III. rendű kérelmező érintettségét azért nem ismerte el, mert igazolnia kellett volna, hogy az NVB jelölő szervezetként határozatával nyilvántartásba vette. A Kúria a III. rendű kérelmező érintettségét egy másik köztudomású tény – nevezetesen, hogy egy jogellenes kampánytevékenység hátrányosan befolyásolja a konkurens politikai erő választási eredményét – „igazolásának” hiánya miatt sem ismerte el; annak ellenére, hogy a Kúria több határozatában kimondta, hogy minden politikai tevékenység szükségképpen hatással van a következő választás eredményére. Álláspontjuk szerint a Kúria el akarta kerülni, hogy az állam jogellenes, a politikai erők esélyegyenlőségét súlyosan sértő kommunikációs politikája ügyében érdemi döntést kelljen hoznia. Véleményük szerint a hazai eljárási jogszabályok megsértése mellett a Kúria döntése sérti az EJE 6. cikk (1) bekezdését, 13. cikkét és 17. cikkét.

- [28] A Kúria azáltal, hogy az NVB határozatát érdemi vizsgálat nélkül elutasította, nem vizsgálta meg a magyar állam politikai semlegességi követelményét semmissé tevő és ezáltal a szabad választáshoz való jogot is aláásó Kvk.III.38.043/2019/2. számú döntés felülvizsgálatát, sérti az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt, az alapjogaik politikai és más véleményre tekintet nélküli biztosításához fűződő jogukat, az EJEE 14. cikkét, valamint az Első kiegészítő jegyzőkönyvének 3. cikkét. A szabad választáshoz való jog legfontosabb kritériuma az állam politikai semlegességének követelménye. Azáltal, hogy az állam a politikai tartalmú hirdetésményeivel a kormánypártok választási győzelmét segíti, súlyos joghátrányt okoz a szembenálló politikai erőknek. A költségvetésből, vagy állami alapokból, esetleg állami tulajdonú vállalatok támogatásából finanszírozott állami propaganda nagyobb intenzitással tud hatni a választói véleményekre, mint az ilyen propaganda lehetőségekkel nem rendelkező, nem kormánypárti véleményt valló és hirdető személyek. A Kormány a politikai semlegességi követelmény megsértésével nem biztosítja a szabad választáshoz való jogot, a kormánypárti véleményt vallók véleményét felerősíti a kormányellenes politikai véleményt képviselők kárára, és ezzel rájuk nézve hátrányosan befolyásolja a választás eredményét. A Kúria döntése megakadályozta, hogy a Kormány fent említett alkotmányértő tevékenységére a kérelmezők orvoslást találjanak. Hátrányos helyzetbe kerültek azáltal, hogy a Fidesz, mint kormánypárt a kampányhirdetményében jogsértő módon, a miniszterelnok.hu weboldalon ellenzékét becsmérlő szöveget tett közzé. Ez a kampánytevékenység a kérelmezők politikai tevékenységének eredményére negatív hatást gyakorol.
- [29] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [30] Az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt az indítványozók határidőben nyújtották be. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban megjelölték az Alkotmánybíróság hatáskörét, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [XV. cikk (2) bekezdés], a támadott jogerős bírói döntést (Kúria Kvk.VI.39.088/2024/4. számú végzése), továbbá kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére. Az indítványozók jogorvoslati lehetőségeiket kimerítették, valamint jogosultságuk és érintettségük egyértelmű, mivel saját egyedi ügyükkel összefüggésben terjesztették elő alkotmányjogi panaszukat.
- [31] Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [32] Az Alkotmánybíróság az indítványozóknak az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésével, a hátrányos megkülönböztetés tilalmával összefüggésben előadott érveivel kapcsolatban a következőket állapította meg.
- [33] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon. {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [20]}. „Sem a jogállamiság elvont elve, [...], sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti „szuperbíróság” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) Ab végzés, Indokolás [15]}.
- [34] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók alkotmányjogi panasa valójában a kúriai döntés felülbírálatára irányul. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozók panasa egészében nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdésekre vonatkozik, a Kúria bizonyíték-értékelésének, jogértelmezésének és jogalkalmazásának helytállóságát vitatják és a támadott végzésben foglalt döntést magát, annak hátrányos voltát tekintik alapjogi sérelemnek a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében.

[35] Mindezek alapján az indítványozók által az alkotmányjogi panaszban felvetett aggályok a támadott bírói döntés érdemi alkotmányossági vizsgálatát nem teszik lehetővé, mert az indítvány nem tartalmaz olyan érvet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kérdését.

[36] 3. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósági vizsgálatának eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában meghatározott törvényi feltételeknek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2024. május 29.

Dr. Horváth Attila s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2299/2024.

